

dre forstigtigt, at det da vil opgive det. Vi have under flere Stadier af Sagens Behandling hørt Grunde for os til at troe, at dette kunde skee; vi havde ogsaa under de tidligere Forhandlinger i Udvalget den, som det forekom os, ikke uforanledigede Formodning, at Ministeriet, naar det ikke gik ind paa et Forslag, hvoraf det nu her fremstillede væsentlig er fremgaaet, dog egentlig indtog den Stilling, at det sagde: Vi gjøre intet andet Forslag end det i Budskabet liggende, og antage intet andet forud; men kommer der en saadan Beslutning, som der antydes, fra Udvalget eller Rigsdagen, saa er det os muligt at gaae ind derpaa, saaledes have vi tidligere opfattet Stillingen, saaledes opfatte vi den i dette Øieblik. Jeg sagde: Vi ville indskrænke den Forandring, som skal foregaae, til det mindst Mulige. Det er Grundtanken i vort hele Forslag. Vi ville, sagde jeg allerede forrige Gang, ikke bidrage til Stiftelsen af et Monarchie fra 1853, vi ville, at det gamle danske Monarchie med fuld Bevidsthed hos alle Beboerne om, at det kun er det Gamle, skal gaae over til en ny Række af Regenter, som hænger paa det Nøieste sammen med den tidligere Række, og afleder sin Ret derfra. I det vi gjøre dette, troe vi, at vi holde os paa det Nøieste til den Tanke, der har været herskende under de tidligere Forhandlinger; thi denne Tanke er ikke blot lagt til Grund i den danske Circulairnote af 1851 — man kunde antage denne for eenfaldig —, men den ligger ogsaa til Grund i Warschauerprotocollen og derfor ogsaa i Londonertractaten; thi Londonertractaten vil ikke skabe et nyt Princip, den vil kun i en gyldig og bindende Form fuldende og udføre som en Overenskomst mellem Magterne, hvad der var bleven indgaaet i Warschau imellem Hans Majestæt Keiseren af Rusland og vor Konge som Medlemmer af det oldenborgske Huus. Vi ville derfor, sige vi, for det Første, at Kronens hidtilværende Rettigheder og alle de Adkomster, hvorved Kronen behersker de den underlagte Lande, skulle vedblive at beholde deres Kraft saaledes, at til de gamle Baand kommer et nyt videregaaende, og at de gamle indbyrdes Baand bevares i deres særlige Natur og ikke antastes uden Nødvendighed; vi ville, at saavidt muligt

den gamle Forplantelse af Kronens Bestidelse ved Arv kan fortsættes uden en Afbrudelse og uden en Ophævelse af Grundlaget, om dette end maa indskrænkes og modificeres.

Det er udtryffeligt udtalt i Warschauerprotocollen, at Keiseren af Rusland og Kongen af Danmark ved disse Forhandlinger vilde fortsætte, hvad der allerede var indledet 1767 og 1773, og vilde fortsætte det saaledes, at de væsentlig benyttede den bestaaende danske Arveslov. Derfor fremhæves ganske særdeles Prindsesse Louises Stilling, og der føies til, at Hs. Majestæt Keiseren vilde completere — det er det franske Udtryk, der er brugt — de Rettigheder, der samlede sig i hendes Person, ved midlertidig Opgiven af de gottorpiske Baastande paa Lehnshertugdømmet Holsteen; det er flere Gange gjentaget i Warschauerprotocollen, at det er paa disse to høie Personer i Forening, — det franske Ord er conjointement, — at man saaledes vilde henlede Thronfølgen, ikke paa Prindsen alene. Det er i denne Aand, at Warschauerprotocollen dernæst blev opfattet af den danske Regjering, naar den i den omtalte Circulairnote udtalte, at Prinds Christians Søner, idet de bleve Arvinger til Danmark, fik al deres Arveret fra deres Moder, saaledes at kun ved en særlig Foranstaltning deres Fader indtraadte foran dem.

Jeg skal gaae over til med et Par Ord at omtale Forslaget selv, saaledes som det nu er formuleret. Vi have paa det Nøieste afmaalt den Grændse, som vi troede at burde holde; vi have paa det Omhyggeligste bestræbt os for at tage Hensyn til hvad der retligt og sømmeligt kunde vedtages i denne Sag, og hvad der kom istand udenfor, vi have bestræbt os for at hævde og udtale Danmarks Ret uden paa nogen Maade at krænke eller støde fremmede Baastande eller Magter eller gjøre Noget, der kunde bortførerne fremmede Magters Belvillie fra os; men vi have paa den anden Side bestræbt os for virkelig at optage, hvad der for vor Tanke var nødvendigt, ikke at hensætte Phraser, der ingen Betydning have. Det Forslag, som vi 6 i Forening med en nu ikke længere her tilstede-værende Mand stillede i det tidligere Udvalg, havde den Form, at der androges paa, at Rigsdagen skulde give sit Samtykke til det kongelige Bud-